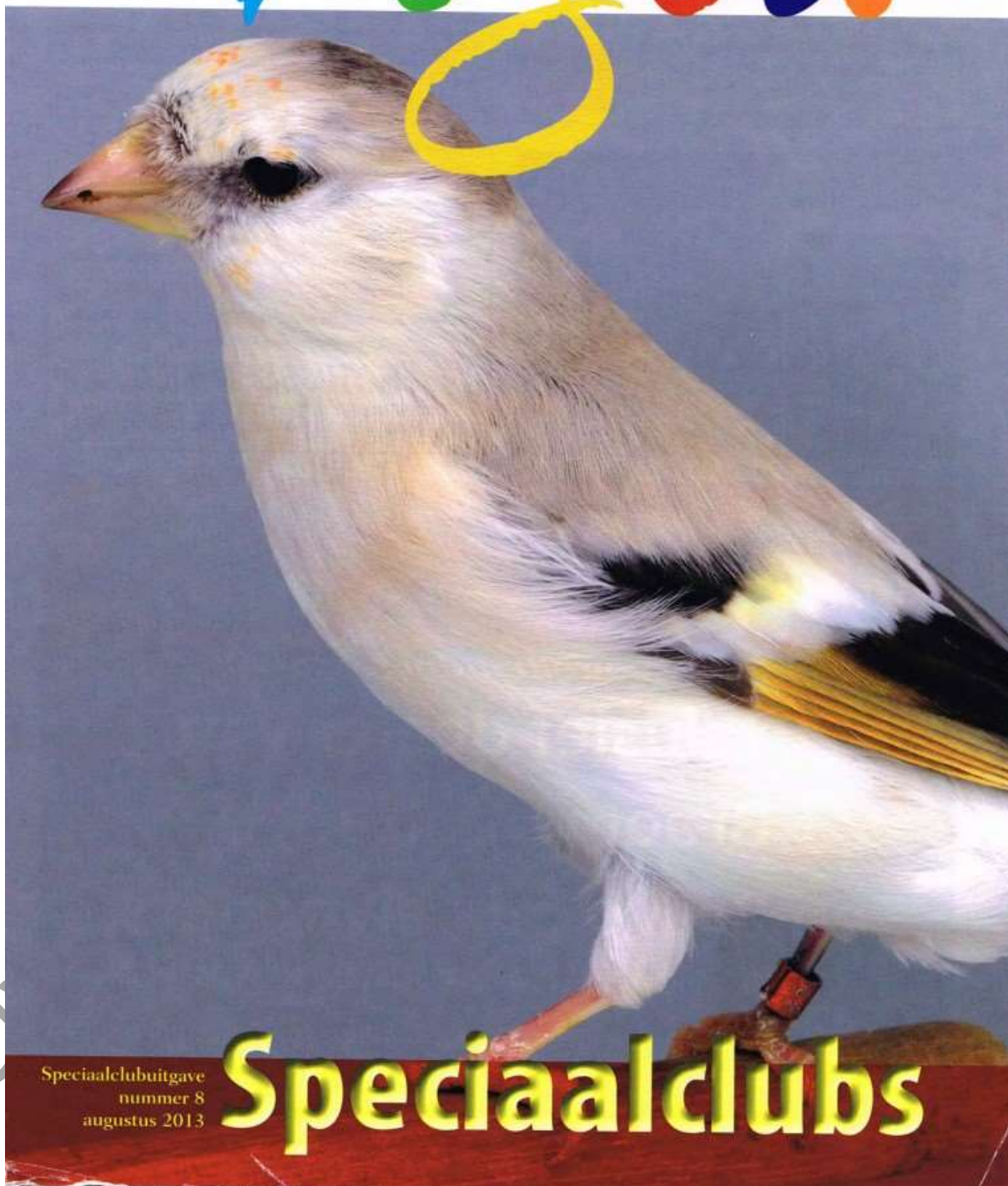

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

Speciaalclubuitgave
nummer 8
augustus 2013

Speciaalclubs

Inhoud

- 04** Japanse Meeuwen Club **06** Nederlandse Kleurkanarie Club **08** Speciaalclub Afrikaanse Prachtvinken **10** Speciaalclub Zang NZHU **12** Speciaalclub van Insecten- en Vruchtenetende Vogels **14** Werkgroep Amerikaanse Sijzen **16** Column voorzitter **17** NBvV Kanarieshow **18** Speciaalclub Europese Cultuurvogels **20** Parkieten Speciaalclub **22** Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland **24** Nederlandse Zebravinken Club **26** Speciaalclub Australische Prachtvinken en Papegaai Amadines **28** Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries Nederland **30** Column keurmeester **31** Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Putter x Goudvink. Foto: Pieter van den Hooven

06

20

28

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden; iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,00 per jaar.

Abonnementsprijzen: Nederland € 26,00 (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 28,00, priority Europa € 61,00. Landen buiten Europa € 91,00. Verspreid lid buitenland: bovengemelde bedragen met € 10,00 verhoging.

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl
nl ABN AMBO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Ger Essenberg (vruchten-, insecten- en nectareeters), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaas Snijder en Wil Groot (tekstcorrectie).

Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

colofon

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Aid Kooleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkens male per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

Zilverbekken, loodbekken en rijstvogels *Thuis bij de*

De JMC, in 1975 opgericht als "Japanse Meeuwen Club", is dit jaar uitgebreid met de zilverbekken, loodbekken en rijstvogels. Dit is de tweede keer in het bijna 40-jarig bestaan van de JMC, dat er een uitbreiding in soorten heeft plaatsgevonden.

Vanaf 1975 richtte de JMC zich uitsluitend op Japanse meeuwen; in 1996 zijn de rietvinken, nonnen, bronzemannen en muskaatvinken daarbij gekomen en in 2013 zijn de zilverbekken, loodbekken en rijstvogels onze gelederen komen versterken. De "speciaalclub voor Japanse meeuwen en overige Lonchura's" doet daarmee zijn naam nog meer eer aan! Bijna de hele Lonchura-familie valt nu onder de JMC en met name de vele mogelijkheden, die de mutaties en mutatiecombinaties van deze soorten de liefhebbers bieden, vragen om een gedegen platform om de kennis daarover te verzamelen en uit te dragen. De JMC wil dat platform graag zijn!

Op verzoek

Een speciaalclub voor zilverbekken, loodbekken en rijstvogels was al enkele jaren een wens van de liefhebbers van deze soorten. Het aantal serieuze liefhebbers van deze vogels is de laatste jaren behoorlijk toegenomen en ook de behoefte aan informatie, sturing en onderlinge contacten is alleen maar groter geworden. Een drietal initiatiefnemers heeft vorig jaar het verzoek bij de JMC neergelegd om ook de zilver-, loodbekken en rijstvogels onder de vleugels van de JMC te brengen. Tijdens de Algemene ledenvergadering van 30 april 2013 heeft een grote meerderheid van de leden van de JMC met dit verzoek ingestemd. Dit betekent, dat we de komende tijd naar verwachting een flink aantal nieuwe leden zullen mogen verwelkomen. En dat

zullen we graag doen! We zullen deze nieuwe leden hartelijk verwelkomen en hopen hen als speciaalclub voor 'Japanse meeuwen en (nu dus nog veel meer) overige Lonchura's' al dat gene te kunnen bieden, dat zij van ook hun speciaalclub verwachten!

Binnen de JMC blijft het uitgangspunt dat we de kennis over en de kwaliteit van de soorten op een hoger niveau gaan brengen; dit gebeurt niet alleen door het bestuur en de Technische Commissie, maar juist ook door het uitwisselen van kennis en ervaringen door onze leden! Dit kan via ons Contactblad, regionale en landelijke bijeenkomsten en tentoonstellingen,

onze website en op diverse andere manieren. En dat alles op een voor de JMC karakteristieke wijze: vriendschappelijk, gezellig en constructief!

Opaal zilverbek

Om maar gelijk een mutant van een van onze 'nieuwe' soorten extra aandacht te geven, richten we onze spotlicht op de opaal zilverbek. Deze prachtige mutatie is halverwege de jaren 90 opgetreden bij loodbekken en door enkele specialisten zo'n kleine 10 jaar geleden met succes 'overgefokt' naar de zilverbekken. Dat overfokken is echt werk voor de liefhebber met kennis van zaken. En dan nog gaat dat met vallen en opstaan. Denk aan vruchtbaarheids-

Donkerbuik opaal

JMC!

Een opaal loodbek en een opaal zilverbek

problemen en de bastaardkenmerken, die vaak nog enkele generaties zijn te herkennen. Het beste blijft om dit heel gericht te doen met niet te veel vogels. De overtollige vogels uit deze kweek komen immers via de handel weer bij liefhebbers terecht, die daarmee onbewust en onbedoeld bastaardkenmerken in hun stam fokken. Maar is de mutatie eenmaal met succes overgezet, dan kun je, zeker in het geval van de opaal zilverbek, meer dan tevreden zijn met het resultaat. Door consequent zilverbek x zilverbek te blijven paren,

kunnen we nu spreken van 100% zilverbekken met de opaalmutatie. Uiteraard hebben zilverbekliefhebbers deze opaalmutatie al gecombineerd met andere reeds bekende mutaties: de donkerbuik en de bruine. Ook dit zijn prachtige en goed herkenbare kleurslagen, die op de grotere tentoonstellingen zeker zijn te zien. Bij de zilver- en loodbekken zijn zeker nog meer mutaties te verwachten; het ligt voor de hand, dat de grijsmutatie zal gaan optreden en dit gaat in de diverse combinaties voor de liefhebbers weer

nieuwe uitdagingen en mogelijkheden opleveren!

Kortom; u bent van harte welkom bij de JMC, vanaf heden dus ook dé speciaalclub voor zilverbekken, loodbekken en rijstvogels! ◀

Show

Op zaterdag 28 september wordt de landelijke JMC-show georganiseerd in Leerdam; de nadere gegevens hierover vindt u op onze website: www.jmc-lonchura.nl

Bevedering bij Lipochrom

Gele dan wel ro

Op elk keurbriefje staat de rubriek bevedering, welke met maximaal 14 punten door de keurmeester wordt gewaardeerd. Meestal echter blijft deze steken bij 13 en dat is NIET nodig. Het kan het verschil zijn tussen kampioen of tweede in jouw favoriete kleurslag!

Algemeen

De bevedering van een vogel heeft meerdere functies:

- Isolatie tegen verlies van lichaamswarmte,
- Ze houden de vogel waterafstotend,
- Het is de visuele communicatie met zijn soortgenoten en of belagers,
- Ze vormen de dragers/oppervlak van het vliegend vermogen,
- Ze bezitten kleurstoffen waarmee onderscheid tussen soort en mutant is waar te nemen.

In tegenstelling tot haren die alleen een beschermende rol spelen bij de zoogdieren hebben de veren bij

vogels een meer complexe structuur. De vogel huid is samengesteld uit de opperhuid die in contact staat met de omgeving en daaronder de lederhuid. Hierin bevinden zich bloedvaten, de zenuwuiteinden en enkele klieren, maar ook een soort zakjes, follikels, waarin de veergroei begint. De veer vormt zich van onder naar boven. Als ze de opperhuid doorboort, is ze omgeven door een hoornachtig omhulsel dat opspringt als de baarden zich beginnen te vormen. Het gedeelte van de veer dat in de huid blijft steken is hol en wordt de spoel genoemd, die verder overgaat in de volle schacht, waaraan in twee rijen de baarden zijn bevestigd.

De baarden zijn op hun beurt voorzien van zijtakjes, de baardjes en haakjes waarmee ze aan hun voorganger zijn bevestigd. De onderkant van de veer bestaat uit een soort zachte baarden zonder baardjes en haakjes en dit noemen we het dons van de veer, terwijl het gedeelte daarboven wordt de vlag genoemd.

Melanine

De grotere veren hebben langs de schacht twee zijden, het smalle deel noemt men de vaanzijde en het brede deel noemt men de vlagzijde. Veren hebben een boven- en onderkant, de kant welke van het lichaam af is gekeerd, heet de extal zijde en de binnenkant, welke naar het lichaam toe is gekeerd, heet de ental zijde. Zodra de spoel de opperhuid doorboort wordt ze ook voorzien van de nodige melanine en carotenoïde, geregeld door de betrokken genen. Als een veer is volgroeid, wordt ze een dode structuur zonder enige bloedtoevoer. Elke follikel kan jaarlijks minimaal één, twee of soms wel drie veren produceren. Normaal wordt één maal per jaar tijdens de rui het hele verenpak vernieuwd, meestal in de maanden juli tot september in een periode van ongeveer zes weken. In het eerste jaar echter worden niet alle veren gewisseld, de slag-, staart-, en armdekveren wisselen het eerste jaar niet! De bevedering van de vogel bedraagt gemiddeld 6% tot 12% van het totale lichaamsgewicht. Het gewicht is afhankelijk van erfelijke aanleg (intensief of schimmelfactorig), het klimaat en het jaargetijde, hoe kouder hoe meer veren, echter sommige groepen veren zijn constant van aantal, zoals 36 vleu-

de kleurkanaries

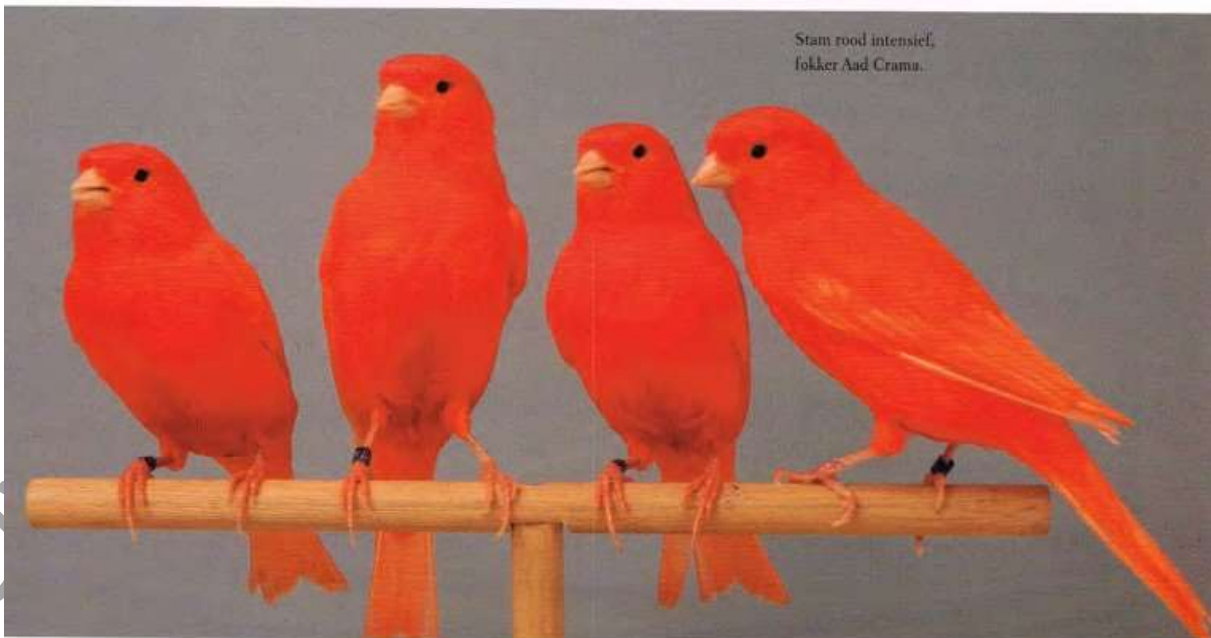
gelpennen (18 aan elke vleugel) en 12 staartpennen.

Praktische tips

Controle op lengte bevedering door een flankveertje te trekken en deze (compleet met spoel) te meten. Deze verschilt van <3,0 cm tot meer dan >4 cm. Advies een gemiddelde van 3,6 aan te houden, bijvoorbeeld een combinatie van 3,2 met 3,8. Gegarandeerd dat twee vogels van >4,0 cm lengte gevoelig zijn (in het eerste of tweede levensjaar) voor lumps. Deze vogels maken meestal ook veel veren aan waardoor strakke bevedering, zeker flankbevedering, bijna onmogelijk wordt. De inten-

sieve vogel kan ook lang bevederd zijn, er moet dus worden gecontroleerd. De intensiviteit in combinatie met de optische/blauw factor leidt tot volledig doorgekleurde vleugel en staartpennen. Lipochroom (vetstof) vogels met gele of rode kleur kunnen we op kleur controleren, door de veer (vleugel- of staartpen) op wit papier te leggen. De vaanzijde, kleurbezittende zijde, met elkaar te vergelijken op diepte van het geel/rood onder invloed van de optische factor en vooral de breedte, het maximale bezit van de kleurstof. Ook met flankveren kan dat worden gecontroleerd, veren zijn maximaler, meer naar de richting van de spoel door

gekleurd. Het aanmaken van de gele/rode lipochroom kleur is afhankelijk van voeding en de aanleg voor zuiver kleurbezit. Onzuiver van kleur is alleen door een strenge selectie te voorkomen. Durf dit te controleren door aan gele/rode vogels onkruidzaad te voeren en die vogels welke de goede kleur vasthouden voor de fok te selecteren. Dit is slechts een tipje van de informatie die we aan onze leden geven. Kijk in het colofon van "Onze Vogels" naar ons adres of bezoek onze website of Facebook pagina. Wij heten alle belangstellenden op een van onze themadagen van harte welkom. ◀

Stam rood intensief,
fokker Aad Crama.

Aanschaf van

Hadden wij het verleden jaar nog over prachtvinken in het algemeen, nu willen wij het hebben over de aanschaf van vogels en in het bijzonder de Afrikaanse prachtvinken. Het zal overigens niet veel afwijken van de aanschaf van andere tropische vogels. Ik wens u veel leesplezier.

Ten eerste

Als u nog nooit vogels gehouden heeft, wil ik u erop wijzen dat u zich, voordat u overgaat tot de aanschaf van vogels, enkele zaken moet afvragen. Allereerst dient u zich af te vragen of u voldoende tijd heeft om deze hobby

te beoefenen en of u de ruimte daarvoor heeft. De tijd, die u voor deze hobby nodig heeft, is afhankelijk van de manier waarop u deze hobby wilt bedrijven. Over de verzorging van de vogels moet niet te licht worden gedacht. Het houden van vogels

bestaat niet alleen uit het dagelijks geven van vers water en voer. Ook het observeren, het leren kennen van uw vogels en schoonmaken van uw kooien vergt een grote discipline. Het moet natuurlijk niet zo zijn, dat uw hobby "overgenomen" moet worden door

Vogels

een van uw huisgenoten.

Realiseert u zich eerst hoeveel vrije tijd u beschikbaar heeft en stem dan het aantal vogels en de grootte van uw vogelverblijf hierop af. Het is dus geen hobby die u even tijdelijk aan de kant kunt zetten. Dat is slechts mogelijk wanneer u op vakantie gaat. Dan dient u er wel voor te zorgen dat een andere vogelliefhebber, bijvoorbeeld iemand van de plaatselijke vereniging, uw vogels tijdens uw afwezigheid verzorgt.

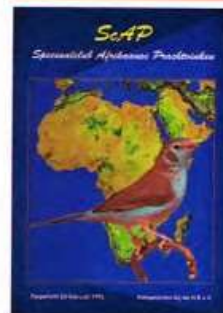
Ruimte

Wanneer u besluit over te willen gaan tot het houden en kweken van deze groep vogels is het verstandig om "klein" te beginnen. Met een grote broedkooi of een kleine vlucht op zolder of in een ongebruikte slaapkamer kunt u aardige resultaten bereiken. Ofschoon de Afrikaanse prachtvinken over het algemeen tot de kleine soorten behoren wil dat niet zeggen dat de vogels ook genoeg nemen met een kleine kooi. Een vogel moet kunnen vliegen en om die reden kan de kooi niet groot genoeg zijn. De lengte van de kooi is belangrijker dan de hoogte. Wanneer u geen ervaring heeft met deze vogels is het verstandig om enkele soorten aan te schaffen die eenvoudig te kweken zijn. Ik denk hierbij aan goudbuiljes en/of blauwfazantjes. Over het algemeen zijn dit de Afrikaanse prachtvinken, die snel tot broeden overgaan. In een korfje of een half open nestkastje zullen zij, wanneer zij broedrijp zijn, al gauw tot nestbouw overgaan.

Kweker

Wanneer u besluit tot een gezelschapsvolière, dan denk ik aan een mooie plek in de tuin. Een fraai uitzicht vanuit uw huis of vanaf uw "zitje" in de tuin is zeker zo belangrijk. Wat is er mooier dan in de zon uw vogels te kunnen observeren. Voordat u uw eerste vogeltjes aanschaft is het aan te raden een bezoek te brengen aan een kweker van Afrikaanse prachtvinken/tropische vogels. Via de plaatselijke vereniging is snel een kweker van dit soort vogels te achterhalen. Het is ongetwijfeld een prachtig gezicht om bij hem in zijn kweekruimte te komen en de diverse soorten vogels te zien zitten. Hij zal u vast met veel

Speciaalclubs

plezier en enthousiasme willen vertellen hoe hij zijn vogels kweekt. Hij zou u kunnen "inwijden" in de werkzaamheden, die deze hobby met zich meebrengen en misschien is het na zo'n bezoekje mogelijk dat u bij hem uw eerste koppeltje vogels aanschaft. Is dat niet mogelijk vraag dan of hij u wil vergezellen bij de aanschaf van de eerste koppels vogels. Een strak verkleed, een goede blik in de ogen en een roze kleur van de buik zijn de kenmerken van een gezonde vogel. Neem bij aanschaf de vogel rustig in de hand. Voel of hij geen scherp borstbeen heeft en blaas de veren van zijn buik op zodat u de juiste roze kleur kunt zien. Controleer de ogen, snavel, tenen en nagels. Wanneer deze zaken allemaal in orde zijn kunt u rustig tot aanschaf overgaan.

Beheersing

De verscheidenheid van Afrikaanse prachtvinken is groot doch laat u niet verleiden tot aanschaf van een grote hoeveelheid vogels, doch ga met een of twee koppels aan de gang. Ga een jaar ervaring opdoen, observeer uw vogels en leer ze kennen. Het houden en kweken van Afrikaanse prachtvinken is nou eenmaal niet zo makkelijk als het kweken van bijvoorbeeld kanaries. Ervaar hoe het is om vogels dagelijks te moeten verzorgen. Heb geduld en laat de vogels rustig in broedconditie komen. Onverwachts zullen zij tot nestbouw overgaan en wat is er mooier om na een seizoen uw eigen jonge vogels op stok te zien zitten. Dat gezicht met dat gevoel, dat is onze vogelhobby.

Mocht u na het lezen van dit artikel nog vragen hebben, dan verwijs ik u graag naar de legenda van de Speciaalclubs. Daar vindt u ons adres. <

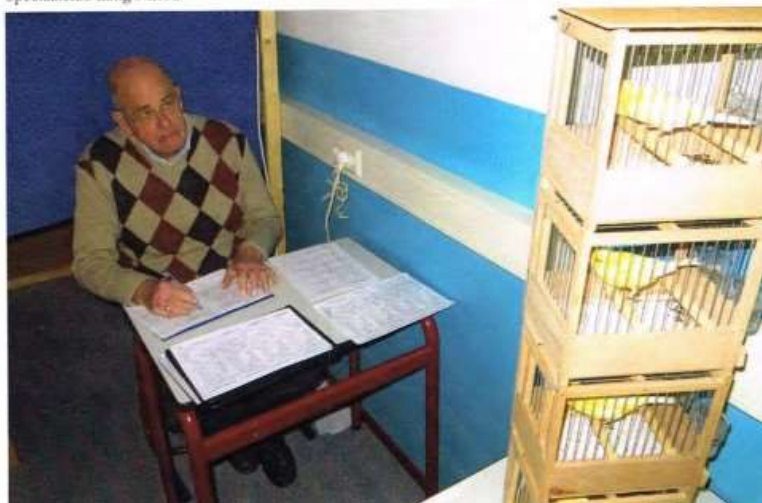
Op de klassieke

Sinds de Middeleeuwen worden in onze streken vogels als gezelschapsdier gehouden. De Middeleeuwer was al geïnteresseerd in het manipuleren van vogelzang. De dichter Jacob van Maerlant verwijst in de 13e eeuw in z'n verzen naar eksters die voor de mens als woorden herkenbare klanken 'spreken'.

Andere vormen van zangmanipulatie zijn o.a. het vogels laten zingen van melodietjes en het aanleren van het lied van andere vogelsoorten. De eerste kanaries die in Europa verschenen waren met name geliefd en gewenst vanwege hun zang, maar toen men ontdekte dat de kanarie een goede imitator was en je z'n lied kon beïnvloeden verschenen er ook kanaries die wijsjes zongen en het lied van, bijvoorbeeld, de nachtegaal nabootsten. De huidige zangkanariekwekers staan in deze eeuwenoude traditie om de zang van hun kanaries zodanig te sturen dat de mannetjes uiteindelijk datgene zingen wat de fokker voor ogen heeft. Tegenwoordig zijn dat geen melodietjes meer, maar een gecultiveerd lied waarvan in standaardreizen is vastgelegd hoe dat idealiter zou moeten klinken: De door de vogel gezongen klanken zijn herleid tot een aantal vaste combinaties van klinkers en medeklinkers, de zogenaamde toeren. Voor elke toer is bepaald hoe die zou moeten klinken.

Keurmeester Joop Aelbrecht keurt waterslagers tijdens de 28e clubkampioenschappen van de Speciaalclub Zang NZHU

toer

Het gezamenlijk af luisteren van een stam zangkanaries

Het houden en fokken van zangkanaries is dus niet alleen een hobby, maar behoort vanwege z'n eeuwenoude geschiedenis ook tot de Nederlandse cultuur, of folklore zo men wilt. Wie een zwak heeft voor kanariezing en bovendien ook wat heeft met een stukje traditie zou zich eens in het houden en fokken van zangkanaries moeten verdiepen en wellicht dat opwettende interesse ook leidt tot het daadwerkelijk aanschaffen en fokken van zangkanaries.

Zangkanarierassen

De Engelsman Joseph Blagrave schreef in 1675 al over verschillende smaken

van kanariezing: er waren toen mensen die hielden van een kanarielied dat leek op dat van de leeuwerik, anderen waren meer gecharmeerd van kanaries die de zang van de nachtegaal nabootsten. Eigenlijk is er sinds Blagrave niets veranderd. Ook tegenwoordig zijn er verschillende soorten kanariezing en iedereen heeft wel een voorkeur voor één van de variëteiten. De in Nederland meest voorkomende zangkanarierassen zijn waterslager, harzer en timbrado. Ieder ras heeft z'n kenmerkende lied. Voor een liefhebber van vogelzang, die kanaries wilt gaan houden en eventueel fokken, is het dus heel wezenlijk zich eerst te verdiepen in welk ras hem het aangenaamst in de oren klinkt. Immers zangkanaries heb je in de eerste plaats om van het lied te kunnen genieten. De liefhebber van zachte, golvende, melancholieke kanariezing zal zwijmelen bij de harzer. Degene die meer gecharmeerd is van temperamentvolle zang, zoals van de nachtegaal, zal zich aangesproken voelen door het lied van de waterslager, terwijl de timbrado het minst gecultiveerd is en dus het dichtst staat bij de natuurlijke zang van de kanarie.

Selectie en voorzang

Degene die mee wilt doen aan wedstrijden voor zangkanaries zal proberen de zang van zijn vogels te sturen in de richting van het in de standardeisen vastgelegd ideaallied van desbetreffend ras. De fokker staat hierbij twee mogelijkheden ter beschikking: selectie van het fokmateriaal en de samenstelling van het zangmilieu waarin de jonge mannen opgroeien en hun lied ontwikkelen. Eén van de redenen voor de populariteit van de zangkanarie was vroeger z'n imitatievermogen. Dat is niet verdwenen en we kunnen in ons

Speciaalclubs

Opggericht 4 april 1985

streven naar zangverdeling hiervan nog steeds gebruik maken. Selecteer daarom voor het vogelverblijf waarin de jonge mannen worden geboren, opgroeien en hun lied ontwikkelen alleen de beste en foutloze zangers.

Goede voorzangers gebruiken is een vereiste, maar of de jonge vogels die ook kunnen imiteren is nog maar de vraag. Jonge mannen moeten namelijk wel over de eigenschappen beschikken om het goede voorbeeld te kunnen navolgen. Dit kunnen we bereiken door in de selectie van het fokmateriaal alleen door te gaan met de vogels die de erfelijke aanleg hebben het gewenste ideaallied te kunnen zingen.

Intrigerend

Ondanks de selectie op erfelijke eigenschappen en de voorzangers zullen niet alle jonge mannen hetzelfde zingen. Ieder kanarie zal z'n eigen lied ontwikkelen, met vaak goede, maar ook door de fokker ongewenste elementen. Zangkanaries laten zich namelijk niet dwingen en de fokker zal zich er dus bij neer moeten leggen dat de vogel meestal de regie heeft en niet hij. Dit maakt het houden en fokken van zangkanaries alleen maar boeiender en intrigerender.

Het fokken van zangkanaries is één van de oudste takken van de vogelliefhebberij, en daarom klassiek, maar vanwege alle uitdagingen en verrassingen waarvoor de fokker staat zeker geen oubollige vrijetijdsbesteding.

Speciaalclub Zang NZHU

In bovenstaande hebben we maar een aspect van het houden en fokken van zangkanaries kunnen belichten. Veel meer over deze boeiende hobby is te vinden op de site van de Speciaalclub Zang NZHU: www.zangkanaries.nl <

Tekst: Ger Essenberg
Foto's: Werner Bivort, Jaco Kouwen

Wij zijn "De" Speciaalclub voor liefhebbers van Insecten- en Vruchtenetende vogels. Beter gezegd van alle "zachtvoeretende" vogels, want ook de "nectareters" vallen onder onze speciaalclub. Onze doelgroepvogels vinden wij dan ook wijdverspreid over de gehele wereld.

Speciaalclub van Insecten- en Vruchtenetende vogels

Grote verschillen

Regelmatig wordt ons gevraagd: Waarom vallen de kardinalen niet onder deze speciaalclub, zij voeren hun jongen toch ook insecten? In deze speciale Onze Vogels zal ik proberen het een en ander uit te leggen, en uiteraard hebben de vragenstellers gelijk, de jongen worden gevoerd met insecten. Maar er zijn grote verschillen, zaadeters pellen hun zaden, dat kunnen de insecten- en vruchteneters niet, zij slikken de bessen e.d. gelijk in en de niet verteerbare delen verwijderen de vogels via de mest of braakballen.

Als we alleen al naar de snavels kijken dan is er al een groot verschil, de snavels van de vinkachtigen - waar toe ook de kardinalen behoren -, zijn geschikte werktuigen om zaden e.d. klein te maken. Kleine insectenetters, zoals mezen, timaliesoorten, brilvogels, hebben een dunne snavel om het voedsel tussen spleten en andere schuilhoekjes te halen. Vogels die zich op een bepaald voedsel hebben gespecialiseerd, of om dit op een bijzondere manier te krijgen, vertonen vaak een bijzondere snavel, bijvoorbeeld toekans. Veel soorten kolibries, suikervo-

Speciaalclub van

Insecten- en Vruchtenetende vogels

Roodsnaveltok met buit

gels en andere nectarvogels bezitten tevens een lange tong, dus vogels die op een speciale manier hun voedsel bemachtigen. De snavels van toerako's en muisvogels zijn ontwikkeld voor het eten van vruchten en bladknoppen.

De maag en slokdarm

Van de slokdarm heeft zich bij vogels – en alleen bij deze dieren - de kliermaag afgescheiden, waarin zoutzuur en pepsine de vertering van de eiwitten inleiden. In de daarop aansluitende spiermaag worden harde bladeren, grassen, graankorrels en zelfs insecten tussen pers- en wrijfplaten vermalen om zodoende gemakkelijker te verteren; vaak neemt een vogel als hulpmiddel maagsteentjes op. Vogels die vis en vlees eten, hebben dergelijke persspieren niet nodig en bij vele vruchteneters is de maag min of meer gedegeneerd. De dunne darm heeft bij graanetende vogels een grote lengte, bij viseters is hij bovendien ook nog dun. Korter, maar eveneens dun is hij bij vleeseters: nauwelijks even lang als het lichaam van vogels die van weke insecten leven. De vogels die vruchten eten zoals de vruchtenduiven, hebben een kort en

vaak zeer wijd darmkanaal. Bij organisten is de gehele spiermaag gereduceerd tot een knopje. Ook dit is een aanpassing aan het voedsel, dat uit bessen en dergelijke bestaat.

De keuze van voedsel

Dit varieert bij vogels van groep tot groep. Ze eten veelal gemengde kost, of zijn zuivere planten- of vleeseters. Meestal moeten de vogels hun voedsel opzoeken. Spreeuwen boren hun snavel in de grond, lijsters bewerken de grond en door bepalende trillingen komen de wormen naar boven. Spechten hakken in de bomen en zoeken met hun tong onder de boombast naar insecten. Vlaamse gaaien, boomklevers e.a. verstoppen hun voedsel en zoeken het later weer op. Klauwieren spietsen hun prooi op takken die van verre zichtbaar zijn. Later houden zij de prooi vast met hun poten, trekken veren uit en doen zich tegoed aan porties voedsel. Scharrelaars slaan hun prooi dood op een tak en drukken indien nodig er het gif uit. Vliegenvangers kunnen insecten die ze in de lucht vangen, met een ruk ontdoen van de vleugels. Er

Speciaalclubs

htenetende vogels

zijn vele mogelijkheden die in dit ene artikel onmogelijk beschreven kunnen worden.

Nieuw in onze speciaalclub

Dit jaar zijn wij speciaal voor onze leden gestart met het opzetten van ons Vogelexpressie archief (de Vogelexpressie is ons 2 maandelijks orgaan) op onze site. Dit archief bestaat uit alle nummers vanaf het Introductienummer uit 1971 tot en met heden, dus een uniek geheel waarop we uiteraard trots kunnen zijn. Via een zoeklijst zijn er naast de vele artikelen over huisvesting, voeding, vogelziekten, enz., maar liefst 1123 fokverslagen en vogelbeschrijvingen terug te vinden. Via deze lijst kunt u zoeken op de Nederlandse wetenschappelijke naam of een gedeelte daarvan. Onze leden kunnen gebruik maken van ons archief via een inlogcode. Tevens plaatsten wij een lijst waarop 331 eerste fokresultaten vanaf 1972 tot en met 2012 vermeld staan.

Indien uw interesse nog groter is geworden, wij verwijzen u graag naar onze website www.vogelspecialclub.nl.

Werkgroep Amerikaanse

De Werkgroep Amerikaanse Sijzen, door de leden WAS genoemd, behartigt de belangen van de kwekers van Amerikaanse sijzen in de breedste zin van het woord. Concreet betekent dit, dat we zoveel mogelijk relevante informatie verzamelen, die we ter beschikking stellen aan de leden.

Hiervoor hebben we ons clubblad Sijzenbulletin, onze website en de landelijke bijeenkomsten in Soest. Jaarlijks kunnen onze leden hun gekweekte vogels laten keuren door erkende keurmeesters van de NBV, om te kunnen vaststellen in hoeverre de vogels voldoen aan de eisen die vastgesteld zijn in de door ons opgestelde standaardisen. De landelijke bijeenkomsten worden ingevuld met ruimte voor discussie en lezingen. Afgelopen jaar, 2012, bestond de werkgroep 10 jaar. We tellen op dit moment 172 leden. In de toekomst willen wij ons richten op taken die wij ons 10 jaar geleden hebben gesteld, zoals o.a. belangenbehartiging. Daarnaast willen wij de komende jaren ons ledenbestand uitbreiden door kwekers van Amerikaanse sijzen die nog niet lid zijn ons bestaansbelang duidelijk te maken. Samen kunnen we onze kweekervaringen bundelen vanuit een bredere basis. Omwille van deze informatieoverdracht

naar de leden en om de interesse te wekken van kwekers van Amerikaanse sijzen, die nog geen lid zijn, hebben wij een aantal brochures uitgegeven. Namelijk, de eerder genoemde standaardisen voor Amerikaanse sijzen (een uitgave in nauwe samenwerking met de keurmeestersvereniging van tropen en parkieten), een aantal folders om de werkgroep te promoten, een DVD van de soorten Amerikaanse sijzen, kweekboek ter gelegenheid van ons 10 jarig bestaan en een advies voor de commissie dierwelzijn m.b.t. de Amerikaanse sijzen.

Voor specifieke informatie over de andere soorten van de Amerikaanse sijzen, de kweek, voeding, huisvesting, verzorging en alle andere relevante informatie, verwijzen wij u naar onze website, www.werkgroepamerikaansesijzen.com. Als werkgroep willen wij op deze plaats aan u voorstellen de meest gekweekte Amerikaanse sijzen, de Kapoetsensijzen. Tevens de vogel die in ons logo staat.

De Carduelis (spinus) cucullata of kapoetsensijzen

Deze sijzen bezit een uniek verenkleed voor een dergelijke kleine vogel.

Sijzen

Beschrijving.

Het mannetje heeft een zwarte kop, kin, keel. De punten van de staartpenen en staart zijn eveneens zwart. De buik is witachtig van kleur als ook de onderzijde van de stuit. De rest van het verenkleed is diep rood. Aan de binnenzijde van de vleugels zijn de uiteinden van het veren wit omzoomd. De vleugelspiegels zijn helder rood.

De pop en de nog niet volwassen vogels zijn grijs of grijsbruin op de op en bovenkant, behalve de bovenzijde van de stuit en de borst vertonen rood met een grijze overgang naar de staart,

maar veel lichter van kleur dan het mannetje. De uiteinden van de dekveren in de vleugels zijn ook rood. Het popje heeft meer witte omzoming aan de vleugelveren aan de binnenzijde dan het mannetje. Heer vleugelspiegels zijn veel lichter rood.

De jongen lijken veel op de popjes, maar zijn veel grijzer, met heel licht rood of oranje in de veren op die plaatsen waar het popje ook rood is. De jonge mannen lijken veel op de volwassen mannen, alleen het rood is op veel plaatsen nog bruin. Het rood

Speciaalclubs

in de vleugels is geelachtig. Over het zwart hangt een waas van cremebruin. De ringmaat is 2,5 mm. Het gewicht is 11,5 gram.

Verspreidingsgebied.

Ze hebben een klein verspreidingsgebied: het uiterste noorden van Colombia en het noorden van Venezuela.

Leefomstandigheid.

Het is een extreem zeldzame vogel in de natuur. In 1981 bestond de wereldpopulatie uit ongeveer 600 tot 800 vogels. Hun leefgebied is het open landschap of de bosranden van de groenblijvende bossen, het droge kreupelhout, graslanden enz. op een hoogte van 280 tot 1300 meter. Ze leven in familieverband.

Voeding in de natuur.

Ze leven van graszaden, boomzaden, bloemhoofden en fruit.

Zang.

De roep is een hoog sjielpen, gevolgd door een scherp chi-tit. De zang is een lange serie, bestaande uit herhalingen, die onderbroken worden door trillers en gesjilp. De herhalingen lijken veel op de zang van de treursijs.

Trek.

Als de kapoetsensijs al trekt, is dit omwille van de voeding en dan niet meer dan ongeveer 50 km van hun broedgebied weg. De kapoetsensijs kent geen ondersoorten.

Mutanten.

Er bestaan een aantal mutanten: pastel, dubbelpastel, agaat, agaatpastel, isabel bruin en opaal.

Soortgerichte informatie.

De Kapoetsensijs is in ons land, waarschijnlijk mondiaal, de meest gekweekte soort van de Amerikaanse sijzen. De oorzaak hiervan ligt in het feit, dat de Kapoetsensijs de gemakkelijkste te kweken soort is onder de Amerikaanse sijzen. ◀

Kleurkanarie- show 2013

Op initiatief van de NBvV zal er van donderdag 24 oktober tot en met zaterdag 26 oktober een kleurkanarieshow worden georganiseerd in het Duivensportcentrum te Apeldoorn. Meewerkende organisaties zijn de speciaalclub kleurkanaries NKC, de Mozaïekclub Noord en Oost Nederland en de SKNN.

De bedoeling is om er een vooral mooie, maar ook grote kleurkanariewedstrijd van te maken. We gaan spelen met enkelingen, stellen en stammen, laatste en voorlaatste broedjaar, alleen in groepen, hoofdgroepkampioenen worden dus niet gespeeld.

Prijswinnaars vanaf 90 punten, de winnaar van goud in de reeks krijgt maximaal 94 punten. Tussen prijswinnaars onderling minimaal een punt verschil, tussen prijswinnaar en niet prijswinnaar ook minimaal een punt verschil. De deelname staat open voor alle georganiseerde liefhebbers van kleurkanaries, zowel uit Nederland als daarbuiten. Inschrijfgeld € 2,- per vogel, bij inzenden

van meer dan 25 vogels bedraagt het inschrijfgeld maximaal € 50,-. Verplichte catalogus € 2,50. Inschrijfformulieren kunt u downloaden van de site van de NBvV:

www.nbv.nl/

Inschrijfformulieren zijn ook te verkrijgen bij de contactpersonen van de betreffende organisaties.
NKC; nkc-ledenservice@hetnet.nl
SKNN; khdegroot@hotmail.com
Mozaïekclub Noord & Oost Nederland; hvd.kolk@tele2.nl
De administrateur van de show; k.kars@kpnplanet.nl
Voor aanvullende informatie en inschrijfformulieren Rob Kristel; robkristel@kpnmail.nl

Belangrijke data

Inschrijven tot 10-oktober 2013

Inbrengen van de vogels: donderdag 24 oktober van 14.00 uur tot 21.00 uur.

Keuren: vrijdag 25 oktober.

Open: zaterdag 26 oktober van 10.00 uur tot 16.00 uur.

Vogels voor de verkoopklasse kunnen samen met de wedstrijdvogels

worden ingebracht. Inbreng van verkoopvogels is gratis, na verkoop wordt 10% van het verkoopbedrag ten behoeve van de organisatie ingehouden.

De NBvV en de deelnemende organisaties zijn van mening dat deze show in een behoefte van de kleurkanarieliefhebber kan voorzien en rekenen op de welwillende medewerking van veel liefhebbers. Veel vogels, maar hopelijk ook veel variatie en goede kwaliteit kunnen van een show een topper maken. Alleen u als liefhebber kan daar voor zorgen. Iedere inzender ontvangt een op naam gestelde en unieke oorkonde. De gewonnen prijzen zullen op deze oorkonde worden bijgeplaatst.

Ereprijzen te winnen in de zes categorieën

1. Lipochrom niet mozaïek
2. Lipochrom mozaïek
3. Melanine klassiek niet mozaïek
4. Melanine klassiek mozaïek
5. Melanine mutanten niet mozaïek
6. Melanine mutanten mozaïek

Op de wedstrijddag zal de heer Cees Diepstraten, keurmeester kleurkanaries en voedingsdeskundige, een lezing geven met als thema "Invloed van voeding op het kleurbezit van de kanarie". Bedenen genoeg lijkt ons om uw vogels aan de buitenwereld te tonen in een show met nieuwe perspectieven!

Europese Cultuurvogels

De Speciaalclub Europese Cultuurvogels houdt zich bezig met Europese vogelsoorten. Het verstrekken van informatie aan de leden in de breedste zin van het woord zien wij als een van de belangrijkste doelstellingen. In alle regio's zijn er gespreksgroepen, die regelmatig bijeenkomsten organiseren. In het najaar vinden de clubdagen plaats. Deze bijeenkomsten worden druk door onze leden bezocht.

In de technische commissie hebben leden van de SEC zitting, die hun sporen op het gebied van het kweken van Europese Cultuurvogels hebben verdiend. Het doel van de technische commissie is o.a. om standardeisen en soortbeschrijvingen voor Europese vogels te ontwikkelen. Er wordt ook meegepraat over deze thema's op Europees niveau. Elk jaar wordt er een grote landelijke show georganiseerd, een spannende wedstrijd, die open staat voor alle liefhebbers en kwekers van Europese cultuurvogels.

In een prachtige ambiance kunnen leden zowel als niet leden genieten van de tentoongestelde vogels. Tevens is er een grote verkoopklasse waarbij honderden vogels van eigenaar verwisselen. De vereniging heeft een eigen website www.info-sec.nl waar we u van het laatste nieuws in de vereniging op de hoogte houden. De website wordt druk bezocht.

Bij de SEC zijn er brochures en boeken verkrijgbaar. Voor de meeste vogels is er een speciaaluitgave. Het clubblad is het visitekaartje van de

SEC. Het is een kleurrijk blad, boordevol informatie over het houden en kweken van Europese vogels. Om u een indruk te geven wat u in ons clubblad kunt aantreffen is onderstaand artikel illustratief:

Kruisbekken kweken..... zonder Aleppo

Zo'n 10 jaar geleden kweekte ik mijn eerste kruisbekken. De kruisbek was toen nog niet een algemene voliëre vogel en ik moest helemaal naar België afreizen om een paar koppels te

uurvogels

bemachtigen. De kweker bij wie ik de vogels aanschaf had zelf een mengeling samengesteld, waar zijn vogels het er prima op deden. De mengeling bestond uit:

- 6 kg Hennep
- 1 kg Zonnebloempitten
- 1 kg Saffloer
- 1 kg Mariadistel
- 1 kg Haver (gepeld)
- 1 kg Boekweit
- 1 kg Perilla

Vanaf begin januari werd stapsgewijs steeds meer Aleppo gegeven, zodat

begin februari ruim 60% van de mengeling uit aleppo bestond. Eivoer werd door deze kweker niet gegeven. Soms ben ik een beetje eigenwijs en zoals ik vaak deed om andere zaadeters te wennen aan eivoer, paste ik het zelfde systeem toe bij mijn kruisbekken. 's Morgens gaf ik eivoer met wat gekiemd zaad er aan toegevoegd en 's middag rond een uur of 4 gaf ik de boven beschreven mengeling. Na een paar weken waren mijn kruisbekken gewend aan het eivoer. In februari gaf ik de mengeling met 60% aleppo en overmaat eivoer. De vogels oogden gezond en eind februari had ik de eerste nesten. De jongen werden voor het grootste deel met eivoer en gekiemd zaad gevoerd en groeiden voorspoedig. Nadat ze zelfstandig waren, waren ze duidelijk groter dan het ouderpaar. Na twee jaar op deze wijze kruisbekken te hebben gekweekt, ontdekte ik echter dat het verstrekken van veel eivoer tijdens het grootbrengen van de jongen weliswaar forse vogels opleverde, maar dat van een behoorlijk aantal postuurafwijkingen vertoonde en vogels met een doorgroeierende snavel. Ik had het sterke vermoeden dat het eiwitrijke voedsel, waarmee de jongen werden grootgebracht een rol speelde. Omdat er in die tijd weinig belangstelling was voor de kruisbek, besloot ik na drie jaar alle kruisbekken weg te doen.

Opnieuw

Toch bleef de kruisbek mijn belangstelling houden en na 10 jaar ben ik weer met twee koppels begonnen. Vrijwel alle kwekers brachten de vogels in broedconditie door het aandeel aleppo vanaf januari op te voeren en brachten ook de jongen groot met een

overmaat aan aleppo. Totdat..... de aleppo crisis uitbrak. De cosmetische industrie had het aleppo zaad ontdekt en in een groot assortiment aan zepen, shampoos en andere middelen werd aleppo gebruikt. Het gevolg was dat de prijs schrikbarend steeg. In januari van dit jaar moest € 26,- per kg worden neergeteld. Mijn idee was nu om de aleppo te vervangen door cypres en lariks. Vanaf eind januari ben ik dus begonnen met het aandeel cypres en lariks in de mengeling geleidelijk aan te verhogen. Al snel merkte ik een conditieachteruitgang bij de vogels. Het verenpak was niet meer gesloten en de vogels oogden lusteloos. Snel ben ik weer teruggegaan naar de oorspronkelijke mengeling. Na twee weken waren de vogels weer in prima conditie en half april begonnen de koppels met nestelen. Van één nest waren de eieren onbezet. Bij het andere koppel was er wel succes en na veertien dagen kwamen drie van de drie eieren uit.

Snel ging ook het andere koppel weer aan de slag en brachten ook drie mooie jongen groot. Boomzaden, die ik apart gaf, werden niet aangeraakt, wel gaf ik wat extra hennep. Tijdens het grootbrengen van de jongen wordt er uit de mengeling voornamelijk hennep benut. De conclusie is dat de kleine kruisbek goed gekweekt kan worden zonder aleppo. Hennep lijkt een goede (en beduidend goedkopere) vervanger te zijn. Misschien zijn er lezers die ook ervaringen hebben met de grote kruisbek en de witband kruisbek. Graag zouden we ook die ervaring met de lezers willen delen. ◀

(PSC) Parkietensport

Vorig jaar heb ik u gemeld dat binnen de PSC gewerkt wordt aan de oprichting van SKG's, Specialistische KwekersGroepen. Enkele mensen hebben daar hun schouders onder gezet en inmiddels heeft een flink aantal kwekers en keurmeesters zich aangemeld om de kar te gaan trekken. Zij zullen voor de verschillende groepen parkieten activiteiten gaan organiseren en waar mogelijk meewerken aan het maken van standaardeisen, het opstellen van het vraagprogramma, een lijst met minder voorkomende kleuren(MVK) etc.

Hiermee hopen wij de diversiteit binnen onze club beter vorm te kunnen geven en toch de eenheid te kunnen bewaren. Ontwikkelingen staan niet stil binnen de parkietensport. Er ontstaan nog steeds nieuwe mutaties maar er zijn ook trends waarneembaar en dan bedoel ik verschuiving in populariteit van de ene naar de andere soort. Dit hangt ook vaak samen met het ontstaan van een nieuwe mutatie bij die soort. Eén van de trends is de toename van de kleine grasparkiet op onze shows. In de afgelopen 40 jaar is er in de ontwikkeling van de grasparkiet heel veel gebeurd. De lengte, het volume, de komvorm zijn enorm veranderd ten opzicht van de wildvorm mede door mutaties in de lengte en breedte van de veren. De grootte en het type zijn geweldig veranderd maar dit heeft ook de nodige problemen met zich meegebracht, o.a. in kweekresultaten. Daarbij lagen en liggen de prijzen van topvogels erg hoog waardoor de top moeilijk of niet voor iedereen bereikbaar is. Toch is de grasparkiet een enorm populaire vogel gebleven, alleen het kleinere broertje van de standaardvogel werd niet gevraagd op onze shows. Nu dat sinds een paar jaar weer wel het geval is zie je dat deze kleine grasparkiet in aantal op onze shows snel terrein wint. Nadenkend over het

verschil tussen de standaardgrasparkiet en de kleine grasparkiet kwam ik op het volgende onderwerp.

Te groot of te klein

Toen ik deze titel opschreef moest ik onwillekeurig denken aan mijn militaire diensttijd. Ruim 20 maanden mocht(moest) ik in Hare Majesteit's groene pak rondlopen. Bij de foerier kreeg je een stapeltje kleren mee en dan begon bij het passen op je kamer het gedoe. Je broek was te kort, je mouwen

Speciaalclub

waren te lang. Er werd wel gezegd dat de foerier maar twee maten had, namelijk "te groot" en "te klein". Kortom er was altijd iets met de maat.

Bij de beoordeling van parkieten speelt de maat ook een belangrijke rol. Zij kunnen "te groot" of "te klein" zijn.

Natuurlijk bestaat er ook een goede maat voor vogels. Welke dat precies is, is niet zo gemakkelijk aan te geven. Voor de hand ligt het om te zeggen dat de maat van de vogels in de natuur de juiste is. Natuurlijk klopt dat maar voor tentoonstellingsvogels kunnen andere eisen gelden. Indien er van een soort veel vogels worden gekweekt ont-

staat er variatie in o.a. grootte. Dit is een natuurlijke variatiebreedte, die ook in de natuur voorkomt. Kwekers maken daar gebruik van en selecteren op de grootte meest forse vogels. Voor veel parkietensoorten zijn er inmiddels standardeisen geschreven en daarin staan de maten voor tentoonstellingsvogels aangegeven. De keurmeesters beoordeelt de vogels aan de hand van deze standaard en neemt zo de vogels "de maat".

Wat is formaat?

Onder het formaat verstaan we de lengte van de vogel, de grootte dus. Naast het formaat is ook het model van de vogel van belang. Het model en de lengte van de vogel bepalen samen het type. Voor de keuring is het juiste type bepalend voor de waardering van de keurmeester. Een lange smalle vogel voldoet niet aan het ideaalbeeld, dat geldt ook voor een te zwaargebouwde te dikke vogel. Bij de keuring wordt niet voor alle vogels even zwaar getild aan het formaat.

Bij standaardvogels, zoals de grasparkieten en de agaporniden, maar ook bij andere soorten zoals catharinaparkieten, forpussen etc. is er al zoveel variatie in formaat dat dit punt bij de keuring zwaar weegt. Te kleine of te smalle vogels worden bestraft. Bij andere soorten is een grootte aangegeven als maximum. Dit is gedaan om de soortspecifieke kenmerken te bewaren. Bijvoorbeeld een *Agapornis nigrigenis* moet niet een grote zware vogel zijn met een grote kop maar hij moet een fijn vogeltje blijven met een bijbehorend kopje. Ook voor de kleine grasparkiet geldt een maximummaat en hij mag geen sporen tonen van de kenmerken van een standaardgrasparkiet, dus geen brede, geweldige kop etc. Te groot en te klein zijn dus ook bij parkieten mogelijk. <

Speciaalclub Nat Gouldamadine

De SNGN is een vereniging van Gouldamadine liefhebbers. De vereniging stelt zich ten doel het bevorderen van de natuurbroedkweek van de Gouldamadine. Dit houdt in dat er behoudens Gouldamadines geen andere pleegouders zoals b.v. Japansé Meeuwen gebruikt worden. De vereniging is in 1985 opgericht, in eerste instantie als doelgroep, en telt nu circa 700 leden voornamelijk uit Nederland maar het ledenaantal uit België en Duitsland groeit ook gestaag.

Zwartkop lichtgroen paarsborst

Een Gouldamadineliefhebber die meer wil weten over zijn hobby zal zich prima thuis voelen in onze vereniging. Wij willen u daarbij graag helpen en van advies dienen. Met het bezoeken van onze landelijke bijeenkomsten maar ook door het bezoeken van de regionale ledenbijeenkomsten kunt u met ervaren leden kennis maken en van hun ervaringen leren. Wij zullen u graag verwelkomen in onze gelederen. Daarnaast is

er natuurlijk ook nog ons contactblad, wat ieder kwartaal verschijnt en een grote hoeveelheid aan informatie over onze vogels verschaft. Dat alles geïllustreerd met mooie foto's. En natuurlijk is er het Gouldamadineboek wat zowel geschikt is voor de beginnende als gevorderde kweker.

Naast de regionale tentoonstellingen wordt jaarlijks in "Het Wapen

Natuurbroed Nederland

van Elst" te Elst (Gld) de Nationale Gouldamadine Tentoonstelling gehouden. Dit jaar van 10 t/m 12 oktober. Op 9 oktober is de tentoonstelling alleen toegankelijk voor leden. Een uniek gebeuren omdat u nergens anders zoveel goulds in de diverse kleurslagen bij elkaar ziet. Naast de tentoonstelling is er ook een grote verkoopklasse. Het is zeker de moeite waard om hier een kijkje te komen nemen.

De Gouldamadine in het wild

De Gouldamadine kwam vroeger in bijna het gehele noordelijke gedeelte van Australië voor, van het noorden van Queensland tot in het noorden van West Australië. Tegenwoordig komt de gould-amadine hoofdzakelijk nog maar voor in Northern Territory en dan voornamelijk in het Kimberley district. Hier leven ze in grasrijke bosgebieden. De kenmerken van hun leefgebied kunnen worden omschreven als een uitgestrekt, heuvelachtig en licht bebost landschap. Ze leven ook altijd in een omgeving met de permanente aanwezigheid van water en goede nestelmogelijkheden.

Het noorden van Australië en dan in het bijzonder het gebied waar onze Gouldamadine leeft, heerst een tropisch klimaat. Dat wil zeggen dat er geen seizoenen bestaan zoals wij die hier kennen. De seizoenen in het tropische en subtropische gedeelte van Australië bestaan uit een droog en een nat seizoen. De temperatuur en de luchtvochtigheid in deze gebieden zijn

het hele jaar door hoog. De tropische regenbuien vallen van november tot april. De temperaturen overdag liggen zo tussen de 35°C en 40°C en 's nachts zo tussen de 20°C en 25°C. Ook het vochtigheidspercentage schommelt gedurende de dag en kan variëren tussen de 40% en 70%.

Kweken met de Gouldamadine

De Gouldamadine die zonder meer tot een van de mooiste prachtvinken kan worden gerekend, stond in de jaren zestig en zeventig bekend als een probleemvogel die alleen maar onder de Japanse meeuwtjes kon worden grootgebracht. Dat was op zich niet zo vreemd, sinds het Australische uitvoerverbod in 1960 waren we aangewezen op het bestand vogels wat buiten Australië op dat moment aanwezig was. Alleen nog Gouldamadines uit Japan werden geïmporteerd. Deze uit Japan afkomstige Gouldamadines werden onder de Japanse meeuwtjes groot gebracht. Het gevolg hier van was dat deze uit Japan afkomstige Gouldamadines hun jongen slecht groot brachten, ze waren dit immers niet meer gewend. Naast dat het slechte kweekvogels waren, moesten ze ook nog onder hogere temperaturen worden gehouden dan de andere uit Australië afkomstige prachtvinken. Het is dan ook aan het volharderen van een handje vol vogelkwekers te danken dat de Gouldamadine ook in Europa tot de kweekvogels ging behoren die onder normale temperaturen konden worden gekweekt.

Speciaalclubs

Leefgebied
van de
Gouldamadine
in Australië

Met de oprichting van SNGN zijn ze echter tot een van de meest populairе prachtvinken en via natuurbroed een goed te kweken prachtvink onder de vogelliefhebbers geworden. Met de komst van de SNGN werd de Gouldamadine ook tot standaardvogel verheven wat zijn populariteit alleen maar deed toenemen. Tegenwoordig staat de Gouldamadine niet meer te boek als een probleemvogel die zijn jongen slecht groot brengt en onder hoge temperaturen dient te worden gehouden.

Houden van de Gouldamadine

De Gouldamadine kan op verschillende manieren worden gehouden en gekweekt. Gouldamadines zijn sociale en vreedzame vogels die graag elkaars gezelschap opzoeken. Gouldamadines kunnen dan ook gemakkelijk in een volière of een voliëre met meerdere soorten vogels worden gehouden. Als we over binnenhuisvesting gaan praten dan gaan we al gauw denken aan kooien. Om gericht met Gouldamadines te kweken worden de koppels in aparte broedkooien onder gebracht. U bent er dan van verzekerd van welke ouders de jongen zijn en hoe hun eigenschappen zijn. Elke methode heeft zijn eigen voor- en nadelen, het is maar waar u de voorkeur aan geeft en wat u wilt bereiken.

Voor informatie

e-mail: secretaris@sngn.nl
ledenadministratie@sngn.nl
Website: www.sngn.nl

De moderne fysiek

De zebrovink is een standaardvogel bij uitstek. Wat opvalt is dat liefhebbers de vogels steeds verder ontwikkelen. De zebrovink is daar zeker een prominent voorbeeld van.

Is het ideaalbeeld eenmaal behaald dan is de drang naar een nog intensere kleur of een nog uitgebreidere tekening al weer gevormd. Wie met zebrovinken wilt deelnemen aan de grote shows en daar ook nog wilt scoren moet zich tegenwoordig met zekerheid bekommeren om het fysiek van zijn zebrovinken. Een fysiek moderne zebrovink is een uitdaging die steeds meer liefhebbers aangaan. In dit artikel wil ik deze moderne fysieke zebrovink onder de loep nemen

In de standaardeis voor zebrovinken zijn de fysieke eigenschappen beschreven

Het formaat: In de huidige standaard

wordt het formaat van de zebrovink gesteld op 11 cm. Dit formaat is gemeten van de punt van de snavel tot de punt van de staart.

Het formaat van snavelpunt tot staartpunt staat echter niet op zich. Het is ook belangrijk om naar de breedte van de borst te kijken. Wanneer de zebrovink in de borst smal is lijkt de zebrovink al snel in het geheel smal. De verhouding tussen lengte van de zebrovink en de breedte op de borst komt bij huidige topvogels al snel neer op 12:4 cm. De breedte van de kop van dergelijke zebrovink is vaak 2 cm of zelfs meer. Hoewel het formaat van verschillende onderdelen van de zebrovink hier gemeten is met een meetlat moet dit

niet gezien worden als een blauwdruk voor een fysiek moderne zebrovink. De verhouding van de lengte snavelpunt - staartpunt en de borstbreedte geeft wel een handvat voor een harmonie tussen formaat en model.

Het model: Een harmonieus model is een model dat past bij het beschikbare formaat. Mijn voorkeur is een wat kortere zebrovink met een wat bredere borst. Een van de belangrijke aspecten van het model is een nagenoeg rechte ruglijn. Bij een wat bolle ruglijn lijkt al snel de kop wat los te staan van het lichaam. Ook lijkt het soms dat de conditie wat minder is.

Een holle rug, zoals soms te zien is bij

is een streling voor het oog eke zebravink

erg forse, zogenaamde "Duits" type zebravinken stoort in het model. Deze zebravinken kunnen door de rug wat hol te trekken wat makkelijker het evenwicht op de stok houden. De lijn ondersnavel – borst- buik - aars –onderstaartdek vormt een fraai gebogen lijn die vooral op de borst niet overdreven "Engels" diep mag zijn. De staartpenen horen bij de ruglijn niet bij de buiklijn. Het model wordt sterk beïnvloed door de snavelvorm en het formaat van de snavel. De snavel dient aan vier zijde zoveel mogelijk een gelijkbenige driehoek te tonen. Als dit het geval is dan volgt de lijn van de snavel min of meer de lijn van de bovenschedel. Er ontstaat dan harmonie in kop- en snavelvorm. Een lange snavel geeft vaak de indruk van een platte kop. Tenslotte is het erg belangrijk dat de

nek voldoende gevuld is. Hoe meer de kop en schouders gevormd worden door een rechte lijn hoe beter het totaalbeeld is. Het heeft de voorkeur dat het breedste deel van de zebravink hoog in het lichaam ligt.

De houding: De moderne zebravink is een krachtige vogel die in staat is op de stok te staan. Er is duidelijk ruimte tussen de stok en het onderlichaam. De hoek tussen de lengte as van het lichaam en de poten is 90 graden. De lengte as van het lichaam maakt een hoek van 45 graden met het horizontaal. Ook de vleugeldracht maakt onderdeel uit van de houding. Ondanks de breedte van de moderne fysieke zebravink moeten de vleugels goed gesloten langs het lichaam gedragen worden. De vleugelpunten sluiten op de stuit.

Tenslotte zit de zebravink rustig op stok en is niet zenuwachtig

De fysiek moderne zebravink is een compacte vogel waarbij kracht uitgestraald wordt. De vogel is gezond, kijkt helder uit de ogen is niet bang of schuw maar levendig. Staat op stok en haalt de punten uit de keurtas van de keurmeester.

Nieuwsgierig

Wie nu nieuwsgierig is geworden naar deze fysiek moderne zebravink nodigen we graag uit om onze zebravinken te komen bekijken tijdens de landelijk show van de Nederlandse Zebravink Club in Veenendaal. Deze show kunt u bezoeken op 3, 4, 5 en 6 oktober aanstaande. U kunt in Veenendaal vogels zien van nagenoeg alle topkwekers uit Europa. <

Foto's: Piet Onderdelinden
Tekst: Standaard NBVV, Australische Prachtvinken.
Tekstbron: Internet, Standaardreizen en The
Hawksbury Finch Club.
Aangevuld door Gerrit Streefkerk namens de
TC-Australische Prachtvinken en Papegaaiamadines

Zwartbuik Zona

De Speciaalclub Australische Prachtvinken en Papegaai Amadines is een actieve vereniging met o.a. iedere drie maanden een uitgave van het clubblad en twee maal per jaar een ledenvergadering waarbij allerhande informatie wordt uitgewisseld en vogels geruild kunnen worden.

Naast deze activiteiten houdt de club een landelijke tentoonstelling en een aantal regioshows per provincie. Hier kunnen de leden hun gekweekte vogels laten zien en tegen mede-kwekers om de prijzen strijden. De speciaalclub stelt de lezers onderstaand uitgebreid een van haar soorten voor:

Algemeen

De zwartbuik zonastrilde leeft in Noord Australië. De ondersoort, N. p. albiventer op het Kaap York-schiereiland. Een derde ondersoort N. p. evangelineae, heeft ook een witte buikkleur en leeft in het zuiden van Nieuw Guinea. De vogels leven aan de kust of aan de oevers van rivieren, altijd in de buurt van open water. De zonastrilde, die een vrij agressief karakter heeft, trekt altijd op in paren. Hun voedsel bestaat uit allerlei graszaden, insecten en spinnen. Aan het einde van de regentijd wordt gebroed. De nesten worden in palmen gebouwd en bestaan uit half vergaan gras en rietbladeren. De legsels bestaan uit 5 tot 8 eieren. De jongen worden vooral gevoerd met insecten. Formaat: Een zwartbuik zonastrilde moet minimaal 13 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

Model: De zonastrilde is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsge-

wijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar en moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein en moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Staart: De staart is trapsgewijs verlengd.

Houding: Een zonastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.

Conditie: Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten: De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel. De poten zijn t.o.v. het formaat vrij grof, dit is soort eigen.

Snavel: De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering: De bevedering van de zonastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedra-

gen. Een zonastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

De man is als volgt gekleurd

Kop, keel en nek: Bovenschedel en nek: Donker grauwbrown, met rode waas, richting nek overgaand in grijs, meteen rode waas. Het masker is rood. Rug en vleugeltekening: Rugdek, vleugeldekveren zijn bruinachtig, rood gemêleerd. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom. Borst, buik, flanken en onderstaartdekveren zijn Rood, voorzien van de zwarte buiktekening en witte stiptekening. De onderstaartdekveren zijn zwart. De stuit, onderstaartdekveren zijn bruin. De bovenstaartdekveren zijn rood. De staart is donkerbruin, met een rode buitenvlag. De ogen donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand. De snavel is koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand. De poten zijn vleeskleurig. De nagels zijn ook vleeskleurig, met een oranje-grijze waas.

De pop is als volgt gekleurd

Kop, keel en nek: De bovenschedel en nek zijn grauwbrown, met een rode waas, doorlopend tot in de nek. Het masker is Rood, iets matter dan de man.

Rug en vleugeltekening: Het rugdek en vleugeldekveren zijn bruinachtig grijs, rood gemêleerd, iets sterker dan de man. De vleugelpennen zijn voorzien

strilde wildkleur

van een bruine zoom. De borst, buik, flanken en Onderstaartdekveren zijn grauwbruin. Vanaf het rode masker voorzien van de geelbruine buiktekening en witte stiptekening. De onderstaartdekveren zijn geelbruin. De Stuit en bovenstaartdekveren zijn bruinachtig grijs, rood gemêleerd. De bovenstaartdekveren zijn rood. De staart is donkerbruin, met een rode buitenvlag. De ogen zijn donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand. De snavel is koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand. De poten zijn vlees-

kleurig en de nagels ook maar met een oranje-grijze waas.

Tekening: De afscheiding van het masker verloopt in een scherp afgetekende, regelmatig gebogen lijn, vanaf het midden van de bovensnavel, boven de wenkbrauwen langs, richting achterzijde van de wangen, om vervolgens om de wangen heen, af te buigen richting onderzijde van de keel. Ter hoogte van een denkbeeldige verticale lijn met het oog, buigt de kleurscheidende lijn zich richting vleugelbocht. Het masker van de man vormt één geheel met de borst. Bij de pop sluit de kleurscheiding van het masker op de keel. Op de buik bevindt zich een zwart veerveld, welke één geheel vormt met het onderstaartdek. De afscheiding van deze buiktekening loopt in een vloeiende lijn, vanaf de staartinplant, langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding is regelmatig en scherp. Aan de bovenzijde van de flanken bevindt zich een aantal kleine witte maanvormige stippen, welke zich kunnen uitbreiden richting buik. Zwartbuik Zonastrijden zullen de standaard zaadmengeling voor Australische Prachtvinken eten, bestaande uit gemengde millets en kanariezaad. Ze houden van groenvoer, zoals vogelmuur, grashalmen, etc. en dit is het best opgehangen van de grond, waar ze veel tijd besteden aan het plukken van de halmen. Grit in de vorm van schelpengrit, eierschalen en houtskool moet altijd beschikbaar zijn voor de vogels. En natuurlijk schoon water.

Keurtechnische aanwijzingen

Ondanks dat de zwartbuik zonastrijde maar weinig op de tentoonstelling te bewonderen is, kan toch worden gesteld, dat deze vogel over het algemeen weinig foutbronnen kent. Op een

optimale conditie van het verenpak dient streng gelet te worden. Over het algemeen kan worden gesteld dat de stiptekening, een vorm van halve maantjes, in de meeste gevallen bijna geheel wordt bedekt door de vleugels. Men dient vooral te letten op de kleurregelmaat en kleurdiepte bij de zonastrijde, waarbij van een egaal gekleurd rug- en vleugeldek nauwelijks gesproken kan worden. Het formaat van de poten is t.o.v. het formaat van de vogel vrij fors. Dit is soort eigen en dient dan ook niet bestraft te worden. De ondersoort N.p.iredalei is minder intensief rood gekleurd. De vleugels en de rug zijn lichter gekleurd dan de nominaatvorm N.p.pheaton.

Kweektechnische aanwijzingen

De Zwartbuik Zonastrijde zal meestal proberen te fokken in de warmere maanden en geven de voorkeur aan hun eigen dikke bolvormige nest, opgebouwd uit grove grassen, en bekleed met kokos vezels en veren, meestal wit. Meestal bouwen ze hoog een nest. Goede schuilplaatsen of natuurlijk groeiende struiken in de vlucht zijn aan te bevelen. Zwartbuik Zonastrijden gebruiken nestkasten en rietnesten, maar vaker geven ze de voorkeur aan hun eigen gebouwde nest. Het gebruikelijke legsel is vijf tot zeven eieren, de broedtijd duurt 14 dagen. Het is heel gebruikelijk voor de ouders om te nestelen kort nadat de jongen uitvliegen. Ze tonen een grote afkeer voor de nestinspectie, dus probeer deze te betugelen. Zwartbuik Zonastrijden moeten levend voer hebben om de beste kweekresultaten te bereiken, meelwormen, witte mieren, fruitvliegen etc. zullen alle worden genomen. Gekiemde zaden, insectenpaté gemengd met beschuitmeel zijn allemaal uitstekende additieven bij de opfok van de jonge Zwartbuik Zonastrijden. <

Speciaalclub voor Vorm- en Postuur Nederland

Deze club is opgericht op 1 november 1967 met het doel de liefhebbers te specialiseren in het kweken van Vorm- en Postuurkanaries. Anders dan bijvoorbeeld de zang en kleurkanaries onderscheiden de Postuurkanaries zich door hun vorm, houding bijzondere bevedering. Kuifdracht, of tekening.

Om te achterhalen wat de oorsprong is van bepaalde rassen of waar nu de eerste kweek van Postuurkanaries het eerst is begonnen is bijna onmogelijk. Aannemelijk is dat in Groot Brittannië de eerste Postuurkanaries gesignaleerd zijn. Maar als je dan verder zoekt blijken dit vogels te zijn die door Vlaamse wevers aan het eind van de 16e eeuw naar Engeland trokken zijn meegenomen. Het ging hier om evenredig vergrote rassen waarvan men aanneemt dat daar de Yorkshire en de Lancashire uit gekweekt zijn. En als je denkt dat de naam van het ras je op weg kan helpen kom je ook bedrogen uit. Er zijn rassen die de naam hebben die doet vermoeden dat ze uit de streek in overeenstemming met de naamstelling zouden komen. In de meeste gevallen is dat ook wel zo maar om er eens een paar te noemen. De Lizard algemeen aangenomen wordt dat dit een Engels ras is maar de allereerste Lizards zijn in Frankrijk gekweekt waarna de Engelsen dit ras verder ontwikkeld hebben. De Arrciato Gigante Italiano letterlijk vertaald grote Italiaanse frisé de oorsprong van dit ras ligt in Brazilië waar men Parijse Frisé met een rijke kopfrisering kweekte waarbij het formaat zo groot mogelijk moest zijn. Deze vogels zijn door de Italianen geïmporteerd maar werden op de COM gedrukt op o.a. te rijke kopfrisering. Een groep kwekers heeft toen besloten om zich daar juist in te specialiseren. En zo ontstond er een nieuw ras. Ook

de Zuid Hollandse frisé doet vermoeden dat de afstamming in de provincie Zuid Holland is ontstaan. Echter dit ras komt uit België dat in die periode nog een land vormde met Nederland en Zuid Holland heette. Echt duidelijk is dit allemaal niet en feitelijk is het ook niet echt belangrijk, ik kan mij zo voorstellen dat als er een ras is dat je mooi vindt en daardoor kweekt het je eigenlijk een wordt zal wezen waar het oorspronkelijk vandaan komt. In Nederland hebben wij 31 erkende Postuurkanaries. Onderverdeeld in 6 diverse groepen:

Frisé rassen, Houding rassen, Vorm rassen, Ongekuifde en gekuifde rassen, Duitse kuif, Getekende rassen. En eigenlijk ook nog een 7e groep. Deze groep bestaat uit vogels die nog in ontwikkeling zijn, maar nog niet erkend zijn. Ze zijn wel opgenomen in het vraagprogramma.

De groep frisé rassen bestaan uit

De Arrciato Gigante Italiano (AGI), Parijse frisé, Padovan, Noord Hollandse frisé, Zuid Hollandse frisé, Zwitserse frisé, Gibber Italicus, Giboso Espagnol, Melado Tenerfeno, Makige, Mehringer, Fiorino. En de rassen die nog niet erkend zijn: Rogetto (mini AGI) Ook bij de frisé rassen is het moeilijk na te gaan waar deze oorspronkelijk als eerste zijn ontstaan, ik heb een oud document gevonden waarin staat

dat de eerst gefriseerde vogels in 1702 gesignaleerd zijn in oost Nederland. Men nam toen aan dat de krulling in de bevedering kwam door het eenzijdige voedsel samenstelling. Met de huidige kennis is deze theorie niet houdbaar want de afstammelingen van deze vogels die een meer gevarieerd voedsel aanbod kregen behielden toch hun gekrulde veren. Er kan dus met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vastgesteld worden dat het hier om een mutatie ging. Voor Nederland was jammer dat deze vogels naar Frankrijk verhuisd zijn waar er met het inkruisen van grote Engelse rassen er diverse variëteiten zijn ontwikkeld. De frisé rassen is de grootste groep qua rassen. Toch worden zij in Nederland alleen gekweekt door een hechte groep liefhebbers.

Duitse kuif – geel schimmel

kanaries

De groep houdingrassen bestaan uit

Yorkshire, Lancashire, Berner, Rheinländer, Llarget Español, Belgische bult, Münchener, Scotch Fancy, Japan Hoso. En nog niet erkend zijn de: Capitolina (mini Yorkshire), Colina (Belgische bult met kuif 14 tot 15 cm, Allen kleuren), Salentino (Belgische bult met kuif 12 ½ cm alleen in lipochroom rood.) Bayrenpfeil (lijkt wel een beetje op de eerst Yorken).

Bij de houding rassen kunnen wij aannemen dat de eerste rassen hiervan in Engeland zijn ontstaan. De Lancashire en de Yorkshire worden al eind 1600 beschreven. De houdingrassen worden in Nederland met flinke aantallen geteeld maar voornamelijk zijn het toch de Scotch Fancy en de Japan Hoso die wij het meest te zien krijgen. En de Lancashire is een ras wat je hoogst zelden op een show ziet. De overige zijn in redelijke aantallen op de tentoonstellingen te zien.

Duitse kuif-
rood schimmel

De groep vormrassen bestaan uit

Raza Español, Border, Fife Fancy, Norwich, Irish Fancy. Weliswaar zijn de Vorm rassen maar een kleine hoofdgroep maar de meesten worden in grote aantallen gekweekt. Alleen de Norwich zie je wat minder maar het lijkt er op dat de belang stelling voor dit ras ook toeneemt. De oudste rassen in deze hoofdgroep zijn de Border en de Norwich. Beiden hebben een traditie op kleur waarbij de Norwich in het verleden in Engeland ook als kleurkanarie gebracht werd. De Fife fancy is een ras dat in feite een mini Border is met zijn 11,5 cm mag je die tot de dwergassen rekenen. Ondanks het feit dat hij zo klein is moet hij toch de volle rondingen als van een Border laten zien. De jongste telg van de Vormrassen is de Irish Fancy.

De groep gekuifde en ongekuifde bestaan uit

Gloster gekuifd - Ongekuifd, Crestbred - Crested, Arlequin Portugais. Nog niet erkend zijn: Stafford canary dit is een alleen in het rood wat slanke lijkende Gloster uit de UK) en de Columbus fancy (lijkt op de Norwich met kuif en is ontwikkeld in de USA.) De populariteit van deze rassen is nogal divers zo wordt de Gloster in grote aantallen gekweekt en is altijd rijk vertegenwoordigd op elke show. Maar de andere rassen worden sporadisch gekweekt in Nederland. Op de Bondshows zie nog wel enkele Cresten en van een behoorlijke kwaliteit.

De groep Duitse kuif bestaat uit:

De Duitse Kuif. In de zestiger jaren van de vorige eeuw vond een groep Duitse kanarie kwekers

Speciaalclubs

SPECIALCLUBS
VORM EN POSTUUR KANARIE
NEDERLAND

dat er in de postuur een Duits ras moest komen. Uiteindelijk heeft men gekozen voor een kanarie die zowel op postuur als kleur gekeurd moest worden. Om te zorgen dat dit te ontwikkelen ras niet teveel zou verengelen besloot men de kuif korter bevorderd te houden en ovaal van vorm.

De groep getekende rassen bestaan uit:

Lizard. Nog niet erkend zijn: de Vectis (dit is een Lizard met een kuif) en de London fancy (was/is uitgestorven maar er zijn diverse kwekers die proberen hem terug te kweken. Ideaal is een vogel lipochroom met zwart melanine staart en vleugel pennen). Van deze rassen wordt de Lizard veelvuldig gekweekt op de meest shows zij dan ook wel vertegenwoordigd. Van oorsprong is deze mutatie in Frankrijk het eerst gesignaleerd, waarna de Engelsen deze meegenomen hebben tijdens een van de vele Frans Engelse twisten. En vervolgens hebben de Engelsen dit ras ontwikkeld tot wat het nu is.

De groep Vorm en Postuur is een interessante groep waarin elke kweker een soort van zijn gading kan vinden. En waarbij het te verwachten is dat er nog de nodige rassen zich zullen aandienen en waarbij de bestaande rassen nog volop van in ontwikkeling zijn. Mocht u interesse hebben of meer willen weten over onze speciaal club de SVPN dan kunt u contact opnemen met de contactpersoon. het adres vindt u op de laatste bladzijde van dit nummer onder het kopje speciaalclubs. <

Beschrijving

Bij volwassen Inca kaketoer is de lengte 35 cm en zijn witte kruin rozerood overgoten. De smalle uit 16 veren bestaande naar voren gebogen kuif is aan de uiteinden wit, daarna zien we een rode band die bij het mannetje breder is dan bij de pop. Deze rode band wordt ongeveer in het midden onderbroken door een goudgele band, deze is bij het mannetje veel smaller dan bij de pop. Het geheel wordt verder tot aan de kruin afgemaakt met de tweede rode band. Het is jammer dat we deze fraaie uitstaande kuif op de foto niet kunnen zien. Diverse mensen met een hanenkam zouden jaloers worden op deze natuurlijke niet geleverde kuif. Als we dus de vogels op de foto bekijken, dan vermoed ik dat de linkse vogel met het vele rood in de kuif een mannetje en de rechter vogel een pop

is. Op de foto is de oogkleur niet goed waarneembaar, men gaat er van uit dat de man donkerbruine en de pop roodachtige rozerode irissen bezitten. Jonge kaketoer lijken op volwassen vogels, maar de irissen zijn meer bleekbruin. De ringmaat is 11mm.

Verspreiding en voorkomen

In de natuur zijn Inca kaketoer een

niet veel voorkomende en zelfs zeldzame verschijning, in sommige delen van hun verspreidingsgebied dat een groot deel van Australië omvat, met uitzondering van het noordoosten en de noordelijke streken. Men kan ze alleen, paarsgewijs of in groepjes van 6 tot 8 vogels waarnemen. Waar permanent water aanwezig is en vruchtbaar land, gedragen ze zich als standvogels. Echter als gevolg van de droge gebieden waar in ze leven, neigen ze ook naar een nomadisch bestaan. Het grootste deel van de dag brengen ze op de grond door met het zoeken naar voedsel. Op de grond zijn het waggelende stuntelaars, maar in de lucht zijn het vogels die met fladderende vleugelslagen afgewisseld met korte glijvluchten, zich verplaatsen. Ze vliegen zelden hoog en als zij grote afstanden moeten afleggen geven zij de voorkeur aan een korte serie vluchten. Evenals andere kaketoer hebben zij de gewoonte om de takken van hun bladeren te ontdoen en de schors van de bomen waarin zij slapen af te schillen.

Huisvesting

Inca kaketoer zijn beweeglijke vogels en vragen dus een behoorlijke ruimte. De ideale huisvesting is een verblijf van zo'n 5 m lengte met een breedte van 1,50 m. Een probleem bij kaketoer is hun temperament. Wanneer een mannetje het op zijn heupen krijgt, moet het popje ruimte hebben om zijn escapades te ontvluchten. Vooral de Inca kaketoer zijn hierom berucht en er zijn al veel popjes die hierdoor het loodje hebben gelegd of ernstig verminkt zijn geraakt. Daarom is het belangrijk de vogels voldoende ruimte te geven en de pop zoveel mogelijk kans te geven om te kunnen vluchten. Tevens kan het zinvol zijn takkenbossen schuin tegen de wand te zetten waarachter het popje in geval van nood kan kruipen. Wanneer men de man niet vertrouwd, is het beter meteen de vleugelpennen aan een kant in te knippen, zodat hij nog maar net kan vliegen. Hierdoor wordt hij langzamer en kan de pop weg. Helaas is dit niet altijd succesvol, omdat er ook popjes worden aange-

vallen die op eieren zitten en hier helemaal niet weg kunnen komen. Daarom is het belangrijk de broedblokken van 2 of 3 invlieggaten te voorzien om het popje een vluchtweg te geven aan te opdringerige mannen. Uit dit alles komt naar voren, dat de binnenvluchten ook niet te klein mogen zijn, het popje moeten altijd kunnen vluchten. De vogels zijn erg gevoelig voor droge lucht en spoelen graag hun veren af in een regenbui of bad om de talk kwijt te raken. Kaketoer in een binnenvlucht houden zonder buitenvlucht is een slecht idee en men moet daar niet aan beginnen. Het geluid van kaketoer moet men niet onderschatten, ze kunnen zeer luidruchtig zijn. Houdt dus rekening met uw burens.

De voeding

Kaketoer zijn niet moeilijk te houden en doen het prima op een goede papegaaiemengeling. Niet vergeten moet worden om de voeding te variëren met groente, fruit en eivoer. De kaketoer nemen niet zo gemakkelijk zachtvoer op. Discipline en minder zaad voeren om de vogels het zachtvoer te laten eten is de sleutel om later een geslaagd fokresultaat te halen. Wanneer er jongen zijn, moet er niet alleen hard zaad gevoerd worden, maar ook eivoer, kiemzaad, groente en fruit zoals geraspte winterpeen, maïs, krotten, paprika, druiven, andijvie, sla, appels, peren en granaatappels. Grit, sepia en maagkiezel, moeten het hele jaar beschikbaar zijn en regelmatig ververs worden. Wilgentakken mogen nooit ontbreken en indien men aan dennenappels kunt komen is dit een mooie afleiding voor de vogels. Zijn het verse dennenappels, dan vinden zij hier zelf nog de zaadvleugels in die ze heerlijk vinden.

Dennenzaden zijn soms ook te koop en dan behoorlijk prijzig, als je deze door het eivoer mengt zullen zaden het eerste gegeten worden. Geven we ze met mondjesmaat dan blijft het een traktatie.